

SZAKSZERVEZETI KÖZLÖNY

VIII. ÉVF., 13. SZÁM

ÁRA 60 FILLÉR

BUDAPEST, 1947 JÚLIUS 31.

Az új kollektív szerződés megkötéséig 15%-os általános béremelés

A Szakszervezeti Tanács közli:

Az új kollektív szerződések megkötése érdekében a GyOSz-szal, mint a munkáltatók érdekképviselével már hosszú hetek óta tárgyalások folynak.

A tárgyalások folyamán a GyOSz képviselői olyan álláspontot foglaltak el, melynek érvényesülése az ipari árak emelését és a dolgozók életszínvonalának tényleges leszállítását jelentette volna. Ehhez a Szakszervezeti Tanács nem járulhatott hozzá s így néhány nappal

augusztus elseje előtt az új kollektív szerződés nem lehetett megkötöni.

Ugyanekkor a Szakszervezeti Tanácsnak figyelembe kellett vennie, hogy szemben a GyOSz álláspontjával, mely az árak emelésére irányul, a kormány máris foganatosított számos intézkedést az árak csökkentése érdekében és további intézkedéseket helyezett kilátásba. A kollektív szerződés alapját képező

végleges árszínvonal tehát még nem alakult ki. Ilyen körülmények között jelenleg nem lehetne olyan kollektív szerződést életbeléptetni, amely biztos alapon szabályozná a dolgozók bérvizonyait és az egyes kategóriák béreinek arányát.

Mindezeket figyelembe véve, a Szakszervezeti Tanács kénytelen volt arra a megállapításra jutni, hogy a kollektív szerződések végleges megkötése augusztus elsején még nem lehetséges. A kollektív szerződések megkötése céljából tovább kell folytatni a tárgyalásokat, hogy a legrövidebb időn belül be is lehessen fejezni.

Mint hogy azonban méltánytalan lenne, ha a dolgozók a kollektív szerződések késedelmes megkötése folytán hátrányt szenvedjenek és életszínvonaluk ne emelkedjék már augusztus hó felyamán, a Szakszervezeti Tanács javaslatot terjesztett a Gazdasági Főtanács elé, mely

nek értelmében az eddig érvényben lévő összes kollektív szerződések há álya alá eső,

jelenleg ténylegesen kifizetett bérekre és fizetésekre augusztus hó 1. napjától kezdve az új kollektív szerződések érvénybelépéséig 15 százalékos pótlékot kell fizetni.

A köztisztviselőkre vonatkozólag a Szakszervezeti Tanács azt javasolta, hogy a végleges státuszrendezésig ugyancsak megfelelő pótlékban részesüljenek. Egyúttal javaslatot tett arra is, hogy augusztus 1-től kezdve a köztisztviselők helyett a kettő és félszázalékos OTB-járuékot az állam, illetve közületek fizessék.

A Szakszervezeti Tanács felkérte a Gazdasági Főtanácsot, adjon ki rendeletet, mely szigorúan megtiltja az árak emelését.

*

A Szakszervezeti Tanács alapos és átgondolt munkával már jóelőre elkészítette az új kollektív keretszerződés tervezetét és kellő időben, hetekkel ezelőtt megkezdte a tárgyalásokat a Gyáriparosok Országos Szövetségével, hogy az új kollektív szerződések augusztus elsején, a hároméves terv megindulásának napján életbeléphessenek. A Szakszervezeti Tanács szükségesnek tartotta, hogy az ország kétféle és szellemi munkásai kedvezőbb anyagi feltételek mellett, jobb reálbérek mellett és megjavított szociális körülmények között kezdhesék meg az ország teljes talpraállítására, termelésünk fokozására s vele dolgozó népünk életszínvonalának döntő mértékű emelésére irányuló nagy munkájukat. Nem a szervezett munkásságon, a szakszervezeteken, a Szakszervezeti Tanácson múlott, hogy ez ebben a formában, a dolgozók és a nagyiparosok érdekképviseléseinek közös megegyezésével nem sikerülhetett. A GyOSz részéről a tárgyalások felvételének pillanatától kezdve olyan tervszerűnek látszó magatartás alakult ki, amelynek célja nyilvánvalóan a megállapodás el-

odázása volt. A GyOSz urainak ilyen magatartása következtében a kollektív szerződések megkötésére indított tárgyalások végnélküli huzavonába torlottak. Nemcsak a Szaktanács által a dolgozók egészségvédelme, szociális helyzetének megjavítása érdekében beterjesztett követelmények körül alakult ki véleménykülönbségek a munkásság és a munkáltatók képviselői között, hanem és elsősorban a bérkérdésben. A GyOSz urai ugyan hajlandónak mutatkoztak a Szakszervezeti Tanács bérköveteléseit teljesíteni, sőt a szakszervezetek által javasolt béreknél többet is fizetni, azzal a feltétellel, hogy szabad kezet kapjanak az árak emeléséhez. A szervezett dolgozók azonban nem akarnak semmiféle áremelést. Jól tudják, hogy béremelésük csak akkor jelenti életszínvonaluk emelkedését, ha a béreket nem követik az árak. Ezt az igazságot már megtanulták az infláció keserves iskoláján. A Szakszervezeti Tanács a stabilizáció, a hároméves terv egyetlen nemzeti érdekeit tartotta szem előtt és ezért nem volt hajlandó belemenni a nagytőkéseink általános áremelési spekulációjába.

Az üzemi bizottságok feladatai

Július 18-án rendezte meg a Szakszervezeti Tanács második Országos Üzemi Bizottsági Konferenciáját, amelyen a hároméves terv megkezdése előtt megbeszéltek az üzemi tervek kidolgozásának alapelveit. A nagyjelentőségű értekezleten *Horváth Mihály* elvtárs, a Szaktanács szervezési titkára ismertette a hároméves tervvel összefüggő üzemi bizottsági feladatokat. Hangsúlyozta, hogy ipari termelésünk fejlődése szükségessé teszi elavult munkamódszereink racionalizálását. Ennek keresztülvitele azonban csak úgy lehetséges, ha az üzemi bizottságok nem tanusítanak ellenállást bizonyos improduktív termelési ágak visszafejlesztésénél, amikor a munkásokat át kell csoportosítani, egyes üzemszekteket össze kell vonni. Fontos feladat a jó nor-

ma megállapítása. Ez a feladat ugyan a Termelési Tanács és a Termelési Bizottság hatáskörébe van utalva, mégsem lehet elvonatkoztatni az üzemi bizottságoktól. Az üzemi bizottságok által ellenőrzött, igazságosan megállapított norma megóvjja a munkást a kizsákmányolástól, de ugyanakkor fokozott, eredményes munkára is serkenti a dolgozókat.

Különösen az államosított üzemeknél — de a magánvállalatoknál is — lényeges a vállalati deficit felkutatása. Tőkéseink nem egy esetben szívesen dolgoztatnak deficités termelés mellett, hogy az államkasszából milliós összegeket vehessenek fel. A deficit a legtöbb esetben persze nem abból keletkezik, hogy a termelt árut olcsón hozzák forgalomba, hanem abból, hogy a

termelés drága, észszerűtlenül van megszervezve, magas juttatásokat adnak a vállalat vezetőinek és rendkívül magasan tartják az improduktív személyzet létszámát.

A kalkuláció kérdése az a terület, ahol az üzemi bizottságok alig tettek valamit — hangzott *Horváth elvtárs*. — Márpedig ha egészséges árszínvonalat akarunk a jövőben kialakítani, ennek elengedhetetlen feltétele az, hogy az üzemi bizottságok a termelési kalkulációt megismerjék és tiszta képet alkothassanak maguknak a termelési költségekről. A tőkések legféltettebb kincse a kalkuláció. A dolgozóknak a múltban nem állt módjukban betekinteni a tőkések árvetéseibe. Ma már módjukban van és el kell végezniük ezt a feladatot is. A kalkuláció ellenőrzésének kérdése már az oktatás, főképpen a szakoktatás problémájához tartozik. A Szakszervezeti Tanács üzemi bizottsági titkársága oktatási programot dolgozott ki, amelyet az országgyűlési választások után valósít meg. E program szerint a nagybudapesti üzemek részére 3 hónapos tanfolyamokat szerveznek. Az előadások anyaga mindazokat a tudnivalókat tartalmazza, amelyek az üzemi bizottságok jobb, eredményesebb munkájához szükségesek. A vidéki üzemi bizottsági tagok oktatását úgy oldjuk meg, hogy a szakszervezetek kéthetes tanfolyamra Budapestre hozzák fel üzemi bizottsági tagjaikat.

A dolgozóknak el kell sajátítaniuk a vállalatok vezetéséhez és a termelés irányításához szükséges tudást, mert népi demokráciánk fejlődése mind nagyobb számban követel a vállalatok élére olyan munkásokat, akik minden vonatkozásban jobbat és többet tudnak produkálni, mint a letűnt rendszer magánérdekű, kizsákmányoló vállalatvezetése.

Magyar Országos Szövetkezeti Központ

A mezőgazdasági terményeinek értékesítésére és mindennemű mezőgazdasági cikk beszerzésére a legalkalmasabb országos szervezet.

Budapesti címei:

Levélcím:

Budapest, 4. Postafiók: 222.

Sürgőny cím:

Mezőközpont, Budapest.

Szervezési o.:

Budapest, V., Vigadó-utca 6.

A MUNKA KÖNYVTÁRA

KOSSA ISTVÁN:

A szakszervezeti mozgalom kérdései Ára 1.— Ft

A. GORBUNOV:

Társadalombiztosítás a Szovjetunióban Ára 1.20 Ft

B. BLOKZIJL:

A szakszervezeti egység Ára 1.20 Ft

NEMES DEZSŐ:

A Szakszervezeti Világszövetség működése Ára 1.20 Ft

Megrendelhetők a Szakszervezeti Tanács könyvosztályán, Budapest, VIII., Fiumei-út 4

Választások előtt

Ma a szakszervezetek, a szervezett dolgozók döntő szerepet visznek a demokratikus Magyarország gazdasági és politikai életének irányításában. Ezt a pozíciójukat a nemzetért, a dolgozó népért, hazánk jobb, boldogabb jövőjéért folytatott áldozatos munkájukkal vívták ki és új helyzetükben is jól állták meg helyüket a szakszervezetek.

Az ideiglenes, később az 1945-ös választás alapján létrejött nemzetgyűlésbe tekintélyes számban kerültek be a szervezeti, ipari, mezőgazdasági és értelmiségi dolgozók képviselői, köztük kb. 30 aktív szakszervezeti vezető és üzemi bizottsági elnök. Ezeknél azonban jóval nagyobb azoknak a száma, akik a szakszervezeti mozgalomban dolgoztak, harcoltak hosszú időn keresztül, ma pedig más funkciót töltenek be.

A dolgozó nép képviselői mellett nagy számban kerültek a nemzetgyűlésbe a nép ellenségei is. A hazai reakció a felszabadulás utáni első országos választások során felismerve veszélyes helyzetét, a politikailag iskolázatlan, félrevezetett tömegek szavazatai útján igyekezett visszahódítani elvesztett pozícióját a parlamentben, az államapparátusban és mindenütt, ahol az ország sorsát irányítják. Ma már mindenki tudja, hogy a reakciónak ez a törekvése — főleg a Kisgazdapárton keresztül — sikerült. A néhány nappal ezelőtt feloszlott nemzetgyűlés eseményekben, válságokban gazdag 20 hónapja világosan megmutatta a magyar népnek: mi volt a parlamentbe került reakciós, népellenes képviselők igazi célja. De még világosabban láttuk ezt az összeesküvés leleplezősekor, amikor kiderült, hogy a köztársaság megdöntésére és a népelnyomó úri rend visszaállítására szervezkedő bitangok vezetői, irányítói, cinkosai a nemzetgyűlésből kerültek ki, képviselők voltak közöttük és miniszterek, a koalíciós kormány miniszterelnöke és a nemzetgyűlés elnöke. Az összeesküvés felszámolása napvilágra hozta, bebizonyította, hogy mi volt ezeknek az uraknak a valódi célja: a hatalmon belül meggátolni az ország újjáépítését, népi demokratikus fejlődését, a dolgozó nép befolyását az ország és a nemzet ügyeinek intézésébe; kiszorítani a demokratikus erőket a hatalomból, legelsőknek is a kommunistákat, akik a reakció legkeményebb ellenfelei és legelszántabb ellenségei a kizsákmányoló nagytőkének; lerombolni a demokrácia vívmányait és kiszolgáltatni hazánkat a nyugati imperialista nagytőke mohóságának.

Nem a véletlenül múltott, hogy a hazai reakciónak ez a törekvése nem sikerült. A dolgozók képviselői — parlamenti tapasztalatlanságuk ellenére — a dolgozó nép harcok millióira támaszkodva eredményes harcot vívtak a parlamentbe került nagyszámú, reakciós, fasiszta képviselő ellen. A baloldali pártjainak parlamenti harca azonban nem hozhatta volna meg az elért sikert,

ha a dolgozó milliók nagy és egységes tábora, a szervezett kétkézi és szellemi munkásság nem fejtett volna ki olyan politikai aktivitást és olyan hatalmas építőmunkát, amelyet az egész nemzet érdekében végzett a felszabadulás óta.

A reakció minden erőfeszítése és támadása ellenére komoly, nagy sikerekről, eredményekről tanuskodik a most feloszlott nemzetgyűlés munkája, fiatal demokráciánk két és fő esztendeje. Az elért eredményeket azonban csak kiindulópontnak tekinthetjük hazánk felemelkedésében. Demokráciánknak gyors ütemben tovább kell haladnia mind gazdasági, mind politikai fejlődésében. Gyorsabban kell előre mennünk, mert dolgozó népünk végre élvezni akarja áldozatos munkájának megérdemelt gyümölcsét.

Ehhez azonban feltétlenül szükséges, hogy az eddiginél munkaképesebb törvényhozásunk legyen. Szükséges, hogy a réginél sokkal nagyobb számban kerüljenek az országgyűlésbe azok, akik a munkásosztályt, a kétkézi és szellemi dolgozókat képviselik. Szükséges, hogy a nép fiai kerüljenek hatalmas többségben a parlamentbe.

Augusztus 31-én újra választ a nép. Az igazi demokratikus erők, a baloldal komoly mérvű megerősödését várják az öntudatos, szervezett dolgozók ettől a választástól. S ez a várakozásuk reális alapokra épül: a magyar nép sokat tanult az elmúlt két esztendő alatt, a demokrácia a nehézségek ellenére is megszilárdult.

A szervezett dolgozók régi követelése: *»Ki a nép ellenségeivel a koalícióból!«* Ki velük a közélet és gazdasági élet minden területéről, hogy a dolgozók nagyobb befolyást nyerjenek hazánk sorsának irányításában, hogy a nép fiai irányíthassák a demokratikus Magyarország sorsát.

Csak a nép képviselőit küldeni az országgyűlésbe — ezt akarjuk az új választásokon megvalósítani. És bizonyosak vagyunk benne, hogy a szervezett dolgozók, akik jól megállták helyüket az eddigi politikai és gazdasági harcokban, jól fogják vinni a választási harcot is.

Munkásegységgel, munkás-parasztszövetséggel, a kétkézi és szellemi dolgozók szoros összefogásával, aktív politikai munkával előre a népi demokrácia megerősítéséért, a választási győzelemért!

Piros László

KORES RT. BUDAPEST

vegylet kikészített papírok és irodacikkek gyára

Gyár és központi iroda: Budapest, XIII., Teve-utca 41. Tel.: 298-915

Cikkek: írógépszalag, karbon- és indigópapír, Drytype gyűrűet stencil. Különböző irodacikkek; sokszorosítófesték, sokszorosító-gép, milliméter- és fénymásolópapírok, párnafestékek, mindenemű vegyileg kikészített és export csomagoló papírok

A szakszervezetek a 3 éves tervért

A dolgozók életszínvonalának emeléséért folytatott küzdelem új állomáshoz érkezett: 1947 augusztus 1-én életbelép a törvényerőre emelt hároméves terv.

A terv legfontosabb célkitűzése az életszínvonal emelése, a mai helyzetet alapulvéve 80 százalékkal. Minden intézkedés, célkitűzés, amit a terv megjelöl, végeredményben ezt a feladatot hivatott ellátni.

Az életszínvonal emeléséért folytatott harc már önmaában is jelzi: a hároméves terv sikeres végrehajtása

elsősorban szakszervezeti feladat.

Ha részleteiben is vizsgáljuk a tervet, akkor megállapíthatjuk, hogy a tervnek úgyszólván nincsen olyan részlete, amelyet ne kellene a szakszervezeteknek is feltárni és végrehajtását ellenőrizni.

A terv törvényerőre emelkedését éles politikai és közgazdasági vita előzte meg, ugyanúgy, mint a stabilizációét. Az aggályoknak és az ellenérveknek egész sorát hozták fel, s kétségbevonták, hogy a terv végrehajtható. A stabilizáció során a dolgozók már választ adtak ezekre az aggályokra s ugyanígy választ fognak adni a tervvel kapcsolatos kétségekre is. Nehézségek valóban fennállnak, de azt is tudjuk jól, hogyan háríthatók el ezek a nehézségek. A stabilizáció alatt módunkban volt tapasztalni, hogy a politikai és gazdasági reakció milyen eszközöket használt fel a stabilizáció ellen. Most jól előre felkészülünk ezekre a támadásokra. Választások előtt állunk. Minden dolgozó jól tudja, hogy a Magyar Kommunista Párt által kezdeményezett és a Szociáldemokrata Párttal egyeztetett hároméves terv vált kormányprogrammá, s ennek maradéktalan végrehajtását, az életszínvonalnak a tervben előírányzott emelését a választásoknak is biztosítani kell.

Már a terv előkészítésében is jelentős szerepet vállaltak a szakszervezetek. Még jelentősebb a szakszervezetek feladata a véleményezés és az ellenőrzés terén. Bátran állíthatjuk, hogy ma egyedül a szakszervezetek képesek arra, hogy az elkészült részletterveket szakszerűen megbírálják és véleményüket az arra illetékesek elé terjesszék. A Tervhivatal, az illetékes minisztériumok, hatalmas feladatukat csak a szakszervezetek segítségével tudják ellátni. A szakszervezeteknek erre a munkára jól fel kell készülniök, hogy értékes segítséget tudjanak nyújtani.

A két munkáspárttal egyetértésben a Szakszervezeti Tanács már ezidáig is igen sokat tett a terv megvalósítása érdekében. A szakszervezetek a hároméves terv megvalósításáért munkába állították új szervüket:

a szakszervezetek gazdasági munkaközösségeit.

Több, mint egy hónappal ezelőtt a 60 legnagyobb üzem részére értekezletet tartott, ahol áttárgyalták az üzem dolgozóinak képviselőivel az üzemi hároméves tervek elkészítésének módozatait. Ennek alapján indul meg augusztus 1-én a döntő ipari üzemekben a terv végrehajtása.

A legutóbbi hetekben hívta össze a Szakszervezeti Tanács az országos üzemi bizottsági konferenciát, amelynek legfőbb napirendi pontja, a hároméves terv megindításával kapcsolatos kérdések megbeszélése volt.

Ezek mellett a nagyszabású megbeszélések mellett, lázas munka indult meg a szakszervezetekben is. A szakszervezeti munkaközösségek sűrűségi sorrendben összeállították a maguk iparára vonatkozó üzemek listáját, s az üzemi tervek előkészítő munkálatait megkezdték. A legtöbb üzemben kissé tanácstalanul állottak szemben a kérdéssel. A szakszervezeti munkaközösségek éppen ezért dinamikusán láttak feladatuk elvégzéséhez, s apró részletmunkával irányítják a maguk szerveit, az üzemi munkaközösségeket az üzemi tervek elkészítésének munkálataiban.

Ezidáig a tervvel kapcsolatosan nem esett szó a terv apró részleteiről. Pedig ezek a kis köcskék azok, amelyek a terv felépül, s egy-egy ilyen mozaik helytelen beillesztése a terv sikerét kockáztatja. Ezért ki kell emelnünk az üzemi tervek jelentőségét és ezen belül az

üzemi részlettervek fontosságát.

Minden dolgozónak tisztán kell látnia, hogy az ő munkája miképpen illeszkedik a tervbe. A fogaskereknek megbízhatóan kell egymásbakapcsolódnia, mert csak így hajthatók végre a terv keretében előírányzott feladatok.

A szakszervezetek, a szakszervezeti munkaközösségek a terv megvalósításával kapcsolatban sok részletfeladatot tűztek maguk elé. A terv keretei után az irányvonalakat, az illetékes szervek véleménye alapján a szakszervezeti munkaközösségeknek kell kijelölni. Véleményezni kell a szakszervezeteknek, hogy az üzemek által előírányzott termelési terv, beruházási terv reális-e, végre-

hajtható-e és nem képes-e az üzem a terv érdekében nagyobb erő kifejtésre is? Ugyanakkor azonban véleményezniük kell a szakszervezeti munkaközösségeknek azt is, hogy nem vállalkozotte az üzem túlzott erő kifejtésre, vagy általában nemzetgazdasági szempontból nem túlméretezettek a tervek?

A tervek ellenőrzésének során a szakszervezeti munkaközösségeknek felül kell vizsgálniuk, hogy az egy iparágba tartozó üzemek tervei között az összhang megvan-e? Sőt, itt túl kell haladni a szakszervezeti határokon és meg kell vizsgálni, hogy az egyes iparágakban dolgozó üzemek tervei összhangban vannak-e többi iparágakéval?

Az ellenőrzés feladata széleskörű. A terv végrehajtásával kapcsolatosan az ellenőrzésnek állandó nyilvántartást kell vezetnie az egyes üzemekben a terv állásáról és szükség esetén javaslatokat is tenni a terv módosítására vonatkozóan.

A szakszervezeti munkaközösségeknek a termelés és a munkatejesítmény emelése érdekében is így az életszínvonal emelése érdekében is.

a teljesítményi bérezés kiszélesítését

kell szorgalmazni. Az elmúlt esztendőben a rendelkezésre álló adatok szerint a teljesítményi bérendszer bevezetése nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a munkásteljesítmény 40 százalékkal és a termelés 45 százalékkal emelkedett. 1946 augusztusában a fizikai munkavállalóknak 10 százaléka dolgozott teljesítményi bérendszerben, októberben 36,2 százaléka. 1947 februárban 60,5 százaléka. 1947 májusban pedig már 69,2 százaléka. Ezt a számot a lehetőségek határáig növelnünk kell.

Jelentős feladatot ró a terv a szakszervezetekre a munkaerőgazdálkodás tekintetében. Termelésünk fejlődése a terv folyamán 60.000 újabb szakmunkás, összesen 180.000 újabb dolgozó munkábaállítását irányozza elő.

Egyes termelési kérdésekben a szakszervezeti munkaközösségeknek úgyszólván úttörő munkát kell végezniük. Iparunkban a racionalizálás gondolata még nem honosodott meg, sőt bizonyos idegenkedéssel fogadják. A dolgozók széles rétegei még nem ismerték fel jelentőségét, a vállalatvezetőségek nagyrésze pedig egyenesen ellene van. A terv megvalósításának egyik döntő előfeltétele a racionalizálás gondolatának

racionalizálási mozgalommá való kiszélesítése.

Ehhez kapcsolódik az újítások, új munkamódszerek, megtakarítások hasznosítása is. Ennek is

széleskörű mozgalommá kell kifejlődnie. Mind a két kérdésben a kezdeményező szerepet a munkaközösségek viszik.

A reálbérek emelésének egyik előfeltétele az árak csökkentése. Ezért a hároméves terv az önköltség csökkentésének a tervével is foglalkozik. A szakszervezeti munkaközösségek ezen a vonalon a kezdeményező lépéseket már megtették. Bekapcsolódtak az árvizsgálatokba. A munkaközösségeknek ellenőrizniük kell az önköltség csökkentésére irányuló üzemj terveket, útmutatást, javaslatokat kell tenni, s ennek sikeres végrehajtására minden apró részletet kikutatni és feltárni.

Az életszínvonal emelésével szoros összefüggésben állnak azok a tervek, amelyek a különböző szociális létesítményeket állítják be a tervbe. Ezeket a szakszervezeti munkaközösségek fokozottan ellenőrizték. Minden egyes tervet ebből a szempontból vizsgálják felül és már a tervek elkészítésénél is megfelelő irányvonalat adjanak meg.

A hároméves terv előkészítésével kapcsolatosan a szakszervezeti munkaközösségek végzik a szervezeti előkészítést. Szükséges, hogy az üzemi tervek és részlettervek az üzemi dolgozók munkájának közös eredménye legyen.

Üzemi és műhelyértekezleteken

kell áttárgyalni az üzemi tervet, módot kell arra adni, hogy minden dolgozó valóban a sajátjának érezze a tervet, s lehetőséget kell adni, hogy ezeken a megbeszéléseken azok a dolgozók is hozzá szóljanak a tervhez, akik annak előkészítő munkálataiban nem vettek részt.

A szakszervezeti munkaközösségek már foglalkoznak a hároméves terv megvalósításával kapcsolatosan munkaversenyek kidolgozásával. A munkaversenyek eredménye a dolgozók reálkeresetében is jelentkezni fog.

A szakszervezeti munkaközösségek minden vonalon megindították a munkát a hároméves terv sikeréért. A munkanélküliség megszüntetése, az árak leszorítása, szociális és kulturális felemelkedésünk, mind a terv megvalósításától függ. Az új kollektív szerződés teljes felépítésében is a hároméves terv célkitűzését; a dolgozók életszínvonalának emelését szolgálja.

A feladat ami előttünk áll, nem könnyű. A szakszervezetekbe tömörült dolgozók már megmutatták, hogy a legnehezebb feladatokat is megoldották. A szakszervezetek erősítése biztosítja a hároméves terv maradéktalan végrehajtását.

EMERGÉ • PALMA • CORDATIC

Gyártja: Magyar Ruggyantaárugyár Budapest

**Törhetetlen munkásakarát,
60 éves gyári tapasztalat:**

Csodát művel a „3 év” alatt!

A TERVHIVATAL MUNKÁJA

A tervgazdálkodás egyik alapvető különbsége a kapitalista gazdálkodással szemben az, hogy míg a kapitalista gazdálkodásban az egyes vállalatok és üzemek legcélszerűbb módon, szervezeten dolgoznak, az egyes üzemek gazdálkodása a *társadalom szempontjából* nincs összehangolva. — ezzel szemben a tervgazdálkodás az egész társadalom szempontjából jelent szervezett és tervszerű gazdálkodást. Még abban az esetben is, hogyha a tervgazdálkodás nem szocialista társadalomban folyik, — mint nálunk —

jellemzője a tervgazdálkodásnak az országos szempont,

azaz a központi irányítás.

Magyarországon eredetileg a pártok, szakszervezetek és egyéb szervezetek dolgozták ki a hároméves tervet és annak részleteit és csak a munka legvégén a hároméves terv egyetemes, állami feladattá. Ha a hároméves tervben foglalt célkitűzések megvalósítására törekszünk, feltétlenül

meg kellett teremtenünk egy központi szervet,

amely gondoskodik a terv általános irányvonalainak, valamint részleteinek kidolgozásáról és ami legalább ilyen fontos: a terv kivitelének ellenőrzéséről.

Nyilvánvaló, hogy nem elegendő, ha felállítunk egy tervet és azt a nemzetgyűlés megszavazza. Központi vezetésre van szükség. A központi vezetést azonban az egyes minisztériumok nem végezhetik, mert minden minisztérium csak a *»saját«* feladatával törődik, a fölbire való tekintet nélkül. Természetesen adódott volna az a megoldás, hogy a tervek és részletervek elkészítését a *Gazdasági Főtanács* vállalja, mint tárcákon felülálló szerv. Azonban a Gazdasági Főtanács sem egyéb, mint a gyakorlati feladatok végrehajtására alakult szűkebb minisztertanács, amely mindig a konkrét és adott kérdések megoldására hivatott, nem pedig nagy tervek kidolgozására, irányítására és ellenőrzésére.

Szükség volt tehát egy olyan szervre, amely a társadalom, az ország egyetemes szempontjait figyelembe véve, dolgozza ki hosszabb időre a terveket.

Ez a szerv a Tervhivatal.

Emellett szükség volt még egy legfelsőbb irányítást adó szervre, amely az általános alapelveket és célkitűzéseket megszabja. Ez a szerv a *Tervgazdasági Tanács*. A Tervgazdasági Tanácsban a pártok, szakszervezetek és szövetkezetek képviselői foglal-

nak helyet, biztosítva a legfelsőbb irányítás demokratikus jellegét.

A Tervhivatal — mint a neve is mutatja — állami hivatal, amely szakértőtisztviselőkkel, közgazdászokkal, statisztikusokkal, technikusokkal állapítja meg a terv egyes részleteit és igyekszik azokat egymással összehangolni, mind gazdasági ágak, vagy szakmák szerint, mind pedig az időrendi sorrend alapján.

A Tervhivatal — hogy úgy mondjuk — az elkövetkező években

a magyar gazdasági élet vezérkara, amely kidolgozza annak a nagy hadjáratnak a terveit, amelyet a magyar dolgozók életszínvonalának emelése érdekében folytatunk.

Ebből a meghatározásból következik az, hogy a Tervhivatal *nem közvetlenül hajtja végre a hároméves tervet*, csupán megszabja a konkrét feladatokat és csak ellenőrzi azok végrehajását. A Tervhivatal azonban semmiképpen

- nem száraz, aktatologató, bürokratikus - szervezet.

A Tervhivatal vezetői és tisztviselői tudják azt, hogy jó és megvalósítható terveket csak a *valóságos élettel való állandó érintkezésben lehet kidolgozni*. Ezért a kapcsolat a Tervhivatal és a minisztériumok, szakmák, szakszervezetek, sőt üzemek között igen eleven. *Nem papíron dolgozzák ki a feladatokat*, hanem a gyakorlati munkát végző szakemberek állandó közreműködésével. Csak ilyen módon lehetséges, hogy a hároméves terv annak minden egyes részletében

a dolgozók legközvetlenebb magánügye legyen.

Szervezetileg a Tervhivatal egy igen egyszerű és kis testület. Összes munkatársainak létszáma nem haladja meg a 80-at. A legfelsőbb irányítás *Vajda Imre*, volt kereskedelem- és szövetkezetügyi államtitkár kezében van, a mezőgazdasági kérdéseket *Harmathy Lajos* alelnök, a Kisgazdapárt balszárnyának egyik képviselője intézi. A Tervhivatal munkájának vezetése, a közvetlen utasítás, a főtitkár, *Beregi Andor* elvtárs feladata.

Közvetlen a főtitkár hatáskörébe tartoznak a személyzeti osztály, segédhivatal és a tájékoztató iroda. Ez utóbbi szerepe a közeljövőben egyre fontosabbá válik, mert a Tervhivatal vezetői súlyt helyeznek arra, hogy

az ország éppúgy tájékoztatva legyen a hároméves terv állásáról, a Tervhivatal munkájáról mint ahogy a Tervhivatal munkásai is állandóan tanulmányozzák az ország gazdasági helyze-

tét. Mi sem fontosabb, mint annak a felismerése, hogy csak az állandó eleven kapcsolat teheti valóban eredményő a munkát.

Az általános gazdasági problémák tanulmányozásában és irányításában, az ár- és bérszínvonal megállapításával és összeegyeztetésével, továbbá a munkaerőgazdálkodással a közgazdasági osztály foglalkozik. Ezen kívül még hét főosztálya van a Tervhivatalnak, úgymint a *mezőgazdasági, ipari, közlekedési, kereskedelem és szövetkezeti, pénzügyi, építési és szociális-kulturális főosztály*.

A Tervhivatal egyik első feladata volt az egyes gazdasági és iparágak terveinek egymással való egyeztetése. Általában az egyeztetés, a különböző részletek összehangolása a Tervhivatal munkájának lényege. Mi sem volna veszélyesebb, mintha az egyes minisztériumok, hatóságok, iparágak, vagy üzemek — hogy úgy mondjuk — szakmai sovínizmusból túlhangsúlyoznák önmaguk és feladatuk jelentőségét. A Tervhivatal feladata az, hogy az egyes gazdasági ágak, erők és tényezők között megemertse a helyes arányt. Nem növekedhet az ipar a mezőgazdaság rovására, nem lehet tulsokan beruházni, mondjuk, a gépiparban, esetleg a vegyipari ipar rovására és így tovább. A mezőgazdasági és ipari termelésnek arányban kell állani egymással és így tovább, a legapróbb részletekig. De ugyanígy

meg kell szabni a helyes és nemzetgazdaságilag célszerű arányokat,

az ipari és mezőgazdasági árak, de általában az árak, a bérek, valamint fizetések között.

A gazdasági élet igen bonyolult, annak megszervezése, a rendszertelen kapitalista gazdálkodás helyett a tervszerűség bevezetése szintén nehéz feladat. Meg kell szabni

az egyes hatóságok és hivatalok hatáskörét.

Meg kell szabni a termelések és beruházások szétosztásánál az állam, a városok, megyék, szövetkezetek és a magángazdálkodás hatáskörét és feladatait. Ugyanígy meg kell állapítani a beruházásoknál, hogy egyes beruházásokhoz milyen mértékben járulnak hozzá saját eszközeikből az előbb említett szervek, illetve intézmények. Sőt, még ennél is tovább mehetünk.

Meg kell állapítani elsősorban azt, hogy mi értendő beruházás alatt.

Mert könnyen megörlénhetik, hogy egyes intézmények vagy üzemek beruházás címén folyó kiadásokat könyvelnek el. De ugyanakkor a terv értelmében el is kell határolni a beruházások mértékét. A terv termelési célkitűzéseit szabad, sőt helyes dolog túlhaladni. A terv *»túlteljesítése«* ter-

melési vonalon azt jelenti, hogy több értéket tunk létre, tehát jobban és szebben élhetünk. Ez szemben nem mindegy, hogy milyen mértékű beruházásokat eszközölnek az egyes vállalatok, vagy hatóságok.

Minden beruházás pénztőke, anyag- és munkaerő igénybevételelét jelenti.

Nem szabad, hogy a terv előírásait túllépjék, mert ezzel a gazdasági élet más területéről vonnának el erőket, ami az összefüggő és egységes egésznek a rovására mehetne. Minden egyes üzem számos üzemmellel, vállalattal függ össze, egy üzemnek a kiesése, vagy helytelen működése üzemek, vagy akár egész iparágak egész soránál járhat végzetes következményekkel. Ezért minden egyes magán- vagy közületi beruházáshoz, amely a tervben nincs felvéve, a Tervhivatal engedélye szükséges.

A legnagyobb elővigyázatossággal és felelősséggel kell tehát ügyelni a termelés és beruházás pontos keresztülvitelére, a termelt árukkal való helyes gazdálkodásra, a nyersanyagokkal és a munkaerővel való takarékosagra és így tovább. Valószínű, hogy a törvény erejével fogják megvédeni a hároméves terv célkitűzéseit és az előirt feladatok pontos betartását.

A hatáskörök elhatárolása

és az arányok megállapítása mellett nem kevésbé fontos az időrendi kérdések tisztázása. A Tervhivatal feladata, hogy az általános terv keretében elsőbbségi sorrendet állítson fel, azaz megszabja, mely feladatok végzendők el előbb és melyek később. Arra kell ügyelni, hogy kezdetben, amíg aránylag csekély kezdőtőkével rendelkezünk, a beruházások olyan természetűek legyenek, hogy gyorsan hozzanak eredményt. Ezzel elérhető

a kezdeti beruházások révén

megnövelt értéktermelés gyors bekapcsolása a termelési folyamatba, ami viszont újabb beruházásokat tesz lehetővé. Ne képzeljük el úgy a dolgot, hogy valami pénzügyminiszter, vagy menőangyal augusztus elsején leteszi az asztalra a 6.5 milliárd forintot, hogy abból mindenkinek jusson. Ezt a 6.5 milliárd forintot a magunk munkájával kell előteremteni, hónapról-hónapra, negyedévről-negyedévre és évről-évre. A kezdet nehéz, de egyre könnyebb lesz a munka, mert sorsunkat már nem véletlenek, hanem a szaktudás, tervszerűség és szervezettség irányítja. A Tervhivatal nagy és felelősségteljes feladata az ország termelőerőinek megmozdítása, minden anyagi és emberi munkaerő latbavetése. Az a feladat, hogy miközben egyre többet dolgozunk, egyre inkább értelmét is lássuk munkánkunknak, mert a szervezettebb és jobb munkából szebb és emberibb élet fakad.

Markos György

Győzni fogunk!

Ha a napnak bármelyik szakában szirénázó tűzoltóautó rohog végig a városon, izgalom lesz urrá néhány hét óta az embereken. Ha szirénázást hallanak, minden más munkát félbehagyva az újságírók is azonnal a szerkesztőségi telefonhoz ugranak, megtudni, hol van tűz, melyik gyárra, üzemi épületre szökkent fel megint a vöröskakas, hogy a lángok martalékának vesse mindazt, amit a dolgozók két és félevesi verejtékes munkájukkal felépítettek.

Az izgalom mely minden tűz hírré támad: indokolt. Az elmúlt hetek alatt Nagy-Budapest négy elsőrendű fontosságú üzeme gyuladt ki és órákon belül valamennyiben alig pótolható sokmillió nemzeti vagyon égett porrá. Legelőször a Hofherr és Schrantz-gyár öntődéje lett a lángok martaléka, néhány nap múlva a kispesti remizben égett el 76 villamoskocsi, azután a Ganz-gyár hajóműhelyét, majd a Neményi Papírgyár cellulozetelepét pusztította el vészedelemes tűzvész.

Hetekkel a hároméves terv megindulása előtt négy nagyüzem lobbant lánggra szinte teljesen azonos, titokzatos körülmények között. Véletlenül? Nem! A hatóságok teljes bizonyossággal megállapították, hogy a sorozatos tüzeseteket bűnös kezek okozták. Bebizonyosodott, hogy a gyári gyújtogatók a reakció szolgálatában vetettek csóvát az üzemekre, hogy ezzel is akadályozni próbálják a magyar demokrácia építőmunkáját. Fel akarták gyújtani a gyárakat, hogy az elpusztult műhelyek munkásai kenyér nélkül maradjanak, hogy elégedetlenség keletkezzék a dolgozók soraiban és hogy a munkáspártok által kezdeményezett és törvényerőre emelkedett hároméves terv megindulását megakadályozva, kudarcba fullaszthassák a magyar dolgozók életszínvonalának felemelését célzó törekvéseket.

Sikerült-e a merénylőknek galád tervüket csak részben is elérni? Nem. A négy tűzvész sújtotta üzemből közel negyvenmillió forintos kár keletkezett, fontos és értékes nyersanyagok és gépi berendezések pusztultak el ugyan, a termelés azonban egy pillanatra sem állt meg. A dolgozók még keményebben állnak munkahelyeiken és ahogyan a háborús pusztítás sokkal nagyobb nyomait verejtékes áldozatvállalással eltüntették, ugyanolyan lendülettel fogtak hozzá a tűzvész okozta romok eltakarításához is. A hároméves terv és az új választások küszöbén az ország valamennyi dolgozója szorosan összefogott, hogy új műhelyek építésével, a termelés további fokozásával és szabadságának elszánt megvédésével verje vissza a reakció elszánt támadásait.

A kispesti Hofherr és Schrantz gyár

Kapujában portás és tűzoltó állítja meg az érkezőt. A tüzeset óta fokozott ellenőrzés folyik: szigorú igazoltatás nélkül senki sem léphet a gyár területére. Az üzemi bizottság irodája szemben van a portával, mégis csak kapucdulával és kíséreléssel lehet feljutni az elvtársakhoz.

Az ü. b. irodájában percenként nyílik az ajtó. A bizalmas jelentéseket hoznak, a munkások panaszait mondják el és különböző intézkedéseket kérnek. A titkár és a gépíró adnak felvilágosítást, mert az üzemi bizottság tagjai a belső szobában ülést tartanak a hároméves tervvel és a választási előkészületekkel kapcsolatban.

Molnár Ferenc elvtárs, gyárvezető mutatja meg az üzemet. Öszbecsavarodó magas férfi, nyugodtan, magabiztosan beszél. Felméri a baikat, de azon túl határozottan látja a felemelkedés egyenes útját.

Az üzem élete is csupa határozottság. Aki az ország egyik legnagyobb mezőgazdasági gépgyárában rendetlenségére számít: téved. Hosszú, egyenes utcák vezetnek a hangár nagyságú mű-

helyek között. Mindenütt lendületes ütemű munka folyik, százféle gép- és szerszám csattogását hallani. Az öntőde környékén is rend van. A romokat a tűz utáni napokban rögtön eltakarították és most már teljes erővel folyik a műhely helyreállítása. A leégett fatélszerkezet helyett modern korszerű vasbetontető épül. Ácsok, szerek és betonmunkások dolgoznak éjjel-nappal, hogy a kitűzött határidőre, szeptember 10-re elkészüljön az öntőde. Még előbb, augusztus 15-én már a rendszeres öntés is megkezdődik a műhelyben. Erre az időpontra a két kiégett daru javítása is befejeződik és ez nagyban elősegíti majd a további munkálatokat.

Az öntők egy része szabadságon van. De nem tudnak hosszú időn át otthon maradni és bebejönnek a gyárba megnézni, hogyan épül a műhely. Kreisz Márton 47 éves elvtárs áll a huzatos bejáratnál. Erős kezei és figyelő tekintete egyformán elárulják, hogy kitűnő munkás. Tudja és kimondja, hogy az öntőde gyors helyreállítása min-

dennél fontosabb, mert ez a gyár szíve és ha nem működik, vízszatartja a többi üzemrészek termelését is.

A gyújtogatók is erre építettek, de tervük nem sikerült. A munkások nyolc nappal a tűz után már eltakarították a romokat és a leégett műhely egyik részében már önteni is tudtak kisebb darabokat. Az öntők egy része ideiglenesen a soroksáriúti fegyvergyárba költözött át, ott folytatja a munkát, így a termelésben rövid ideig tartó jelentéktelen kiesés volt csupán.

Az elért termelési eredményeket azonban nemcsak megtartani, hanem fokozni is akarják a Hofherr és Schrantz dolgozói, akik valamennyien a legnehezebb körülmények között élnek. Mindenki a drágaság ellen parasztkodik. A legtöbb átlagmunkás napi keresetéből egy kiló disznóhúst sem tud vásárolni. A bor ára 3 forintról 8 forintra emelkedett egy év alatt. Az ilyenfajta spekulációkat feltétlenül le kell törni. Ezt várják augusztus elsejétől, ezt a hároméves terv megindításától. Eppen úgy bíznak benne, mint egy évvel ezelőtt a stabilizáció sikerében.

Mindnyájan ezt mondják és hisznek is abban, amit mondanak. Kriszán Henrik elvtárs, öntvénytisztító is bólint. Kezében egy percre megáll a kompresszoros vágógép, amellyel egy hatalmas motorház-öntvény sarlakos részeit faragja. Soványa arc, inas karja, rongyos ruhája csupa korom. Családjával alberti szobában lakik és 90 forintos keresetéből nem telik új munkaruhára. Bejáróruhája is összesen egy van, a felszabadulás óta cipőt sem tudott magának venni. Csupa rongy a bakanca. De azért keményen dolgozik.

A kisgépszerezésben már félig kijavítva sorakozik az öntődeben kiégett 82 darab formázógép. Az üzemi bizottság irodájában elkészítve fekszik a gyár hároméves terve, mely szerint az évi traktorgyártást a mai négyszáz darabról kétezerre, a szövőgépgyártást százhuszról háromszázhatvanra és a többi gyártmány termelését is hasonló mértékben növelik. Ugyanígy felkészült az üzem a választásra is. A legtöbb munkás részvesz az agitációban s a választási munkában. Mindent elkövetnek, hogy a két munkáspárt a munkásegység jegyében megerősödjön ki a választásból és a demokrácia további megszilárdításával adja meg a választ a gyújtogatóknak.

A kispesti remiz

elpusztult esarnokában most is ott van az összeégett 74 villamoskecsi szomorú látványt nyújtó roncsalmaza. A még gördülő néhány elégett kecsit külön vágányra vontatták, a többi az autogénpisztolyt, a vágót és nagykalapácsot várja, hogy ócskavassá szabdalva valamelyik gyár olvasztókohójába kerüljön.

A teljesen elpusztult villamosok szétszedésén már dolgozik néhány munkás, fontossági sorrendben ezt a munkát azonban megelőzte a kecsiszín még használható részének helyreállítása. Itt már szemmel látható eredményeket ért el az üzem dolgozói. A tüzet követő napon azonnal rohammunkacsoportot szerveztek és hozzáálltak a romeltakarításhoz. Megerősítették a beomlani akaró tetőrészeket, ki-

eserélték az aknák fölött elégett padlózatot, kijavították a sineket és így a helyreállított rész felhasználásával ma már zavar-talanul tárolni lehet éjszakára az épen maradt III villamoskecsit.

Az állomás több mint hatszáz dolgozója azonban nemcsak a remiz helyreállításán, hanem a távolabbi jövőn is dolgozik. Az üzemi bizottság elkészítette hároméves tervét, amely elsősorban egy új javítóműhely és több fontos szociális intézmény felállítását tűzte ki célul.

Német József elvtársat, a szakszervezet egyik vezető tagját kalauzok, vezetők és lakatosok veszik körül a remiz végében. A hároméves tervről beszélgetnek, a választásokról kérdezzentek, de a válasz mindig ugyanaz: győzni fogunk!

A Ganz Hajógyár

közel 2 kilométeres telepén a hajóműhely leégése után is zavar-talanul folyik a munka. A tűz következtében itt is alig volt kiesés a termelésből. A soron lévő egyes munkákat ideiglenesen elosztották a különböző műhelyek között. Ideiglenesen, mert augusztus elsején, a hároméves terv megindulása napján már megkezdik, november elsején pedig már be is fejezik a leégett műhely újjáépítését. Az új műhely nagyobb és korszerűbb lesz a réginél, jobban szolgálja majd a termelést. Lebontják és újjáépítik az asztalosműhelyt és a gépműhelyt is, a hároméves terv utolsó esztendejében pedig az üzem gépparkjának felújítására kerül sor.

A gyár mai termelése már elérte az 1938-as teljesítményt: 1950-ben ennek dupláját akarják teljesíteni. Hajókat, úszódarukat, kazánokat, különböző gyár-és centrálé-berendezéseket gyár-tanak.

Kellner Gyula elvtárs, üzemi bizottsági alelnök részletesen ismerteti a terveket. Hangját bizakodás fűti. A munkások is bizakodással tekintenek a hároméves terv elé. Amióta a Kommunista Párt harcot indított a drágaság letörésére, még bizakodóbb a hangulat. A választásoktól is a munkáspártok győzelmét várják. Több hata-

lommal, több géppel, több kenyérrrel, így a jövőben még erősebbé kovácsoznak majd a mar-gyar demokráciát.

A gyújtogatókról mindenki megvetéssel beszél. A hajóműhelyre vetett csóva ellenkező eredményt ért el; a dolgozók tűzön-vízen keresztül megvédik szabadságukat és a hároméves tervet. A munka meggyorsítására, a termelés fokozására a racionalizálás egész sorát hajtották és hajtják végre. Ujítások bevezetéséért 15 munkás kapott már eddig 1000–3000 forint jutalmat.

Mészáros László hegesztő elvtárs, a hajóműhely oltásánál tanúsított magatartásáért kapott ötszáz forint jutalmat a NIK-től. A tűzből nem a saját ruháit, dolgait mentette ki elsősorban, hanem az értékes hegesztőszerszámokat és a robbanásig áthé-vült, veszélyes oxigénes palackokat.

A leégett műhely helyén már csak néhány használhatatlanná olvadt szerszám gép tanuskodik a pusztulásról. A romok eltűntek, a kiégett munkásöltözökben már új szekrényeket készítenek az asztalosok, a szabad ég alatt pedig zavartalanul folyik tovább a tengerjáráshajók és úszódaruk építése. A Ganz Hajógyár munkásai tudják: nincs, nem lehet megállás.

A csepeli Neményi Papírgyárban

46 vagon cellulóze égett el. Pontosan annyi, amennyi a gyár egyhavi százvagonos papírgyártásához szükséges. A tűz azonban itt sem okozott komoly fennakadást. A még meglévő kisebb tartalék több hétre biztosítja a folyamatos gyártást, a

továbbiakra pedig a kormányzat tett ígéretet, hogy az elpusztult cellulóze gyors utánpótlásáról gondoskodik.

Hároméves tervünket nem érinti az aljas gyújtogatás, mondja Tóli László elvtárs, üzemi bizottsági elnök. A gyár gépi

berendezését nem érte kár és elegendő külföldi nyersanyag biztosításával a mai százvagonos termelést könnyen kétszázvagonra lehetne emelni. A hároméves terv során újra megindítjuk a háború előtt már üzemben volt cellulózgyárat, új erőtelepet építünk és egész sor szociális és kulturális berendezést létesítünk.

A leégett cellulózetelepén 30–40 munkás dolgozik az elhamvadt bálák szétszedésén. A még használható részt kiválogatják, mert minden deka nyersanyagra szükség van.

Az elfeketedett bálák, a leégett tetőszerkezet és az elhamvadt vízhűtőtorony szomorú látványa a papírgyári munkások harci elszántságát növeli. A tűz után üzemi gyűlést tartottak és elhatározták, hogy felveszik a harcot a gyújtogatókkal. Növelik a termelést, a választásokkal kapcsolatban pedig azt tűzték ki célul, hogy a dolgozók táborának megerősödésével megerősítik hatalmukat és meggyorsítják az ország népi demokratikus fejlődését.

Vaad Ferenc

SAKSZERVEZETI TANÁCS ALAPFOKÚ SZEMINÁRIUMA

PROPPER SÁNDOR:

Szakszervezeti mozgalom és nemzetköziség Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

NEMES DEZSŐ:

A szakszervezetek feladatai kétfős füzet Ára 1.50 Ft
Szemináriumoknak Ára 80 fillér

LOVAS MÁRTON:

A Szovjetunió, a szocialista tervgazdálkodás országa Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

SAKASITS ANTAL:

A magyar szakszervezetek története Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

NAGY TAMÁS:

A tőke felhalmozása és a válságok Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

NAGY TAMÁS:

Imperializmus Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

TOLNAI GYÖRGY:

A magyar kapitalizmus kialakulása Ára 1.— Ft
Szemináriumoknak Ára 50 fillér

Megrendelhetők a Szakszervezeti Tanács könyvosztályán,
Budapest, VIII., Fiumei-út 4

Súlyos politikai válság kirobbanását várják Angliában

Anglia ismét súlyos belpolitikai válság előtt áll. Londoni megfigyelők szerint a válság oka kettős. A szakszervezetek ugyanis elégedetlenek a kormány gazdasági politikájával és hibáztatják Bevin külügyminisztert, aki a washingtoni Ruhr-értekezlet ügyében ismét meghátrált az amerikaiak elől. A másik ok az a megdöbbenés, amelyet munkáspárti és szakszervezeti körökben a britszovjet kereskedelmi tárgyalások szünetelése okozott. Egyes megfigyelők kiemelik, hogy a munkáspárti kormány egész házépítési programja a szovjet épületfaszállításoktól függ, amelyek — az egyéb kereskedelmi megállapodásokkal együtt — a Moszkvában tárgyaló brit küldöttség magatartása miatt meghiusultak. Londonban különösen mély benyomást keltett a tárgyalások szüneteléséről szóló hivatalos szovjetközlemény, amely megállapítja, hogy az angol delegáció a Szovjetunióknak vonatkozó megadni azokat a hitelfeltételeket, amelyeket rövid del ezelőtt Nagybritannia Franciaországnak nyújtott. Az angol kormány reménykedő nyilatkozatokkal igyekszik csökkenteni a felháborodást, Cripps kereskedelemügyi miniszter kijelentette, reméli, hogy a tárgyalások csak ideiglenesen szakadtak meg.

A Marshall-terv elől való meghátrálás és a Szovjettel való kereskedelmi tárgyalások ügyében tanúsított merevség az új angol robban ki, ahol Attlee miniszterelnöknek nemcsak száz lázadó képviselői politikai válság két főoka. Ez a válság a munkáspárti zárt ülésén selővel, hanem a szakszervezetek képviselőivel is szembe kell állania. Attlee a közelgő válság elhárítására szűkebb bizalmas tanácskozásra hívta össze Bevin külügyminisztert, Morrisont a titkos tanács elnökét és Cripps kereskedelemügyi minisztert.

A trieszti egységes szakszervezetek kiáltványa

Az egységes szakszervezetek tartományi bizottsága Trieszt szabad területének lakosságához intézett kiáltványában elítélte a fasiszta ifjaknak a prágai nemzetközi ifjúsági világtalálkozóra indulók elleni támadását, valamint a faszizmus bukásának évfordulóján Triesztben elkövetett kihívásokat. A kiáltvány hangoztatja, hogy mindezek a támadások a reakciós sajtó hadjáratának és a megszálló katonai hatóságoknak a fasisztákkal szembeni közömbös magatartásának a következményei. A megszálló katonai hatóságok nem tudták letörni a terrort, amelyet a fasiszta elemek fejtenek ki, sőt passzív magatartásukkal inkább ösztökélték a fasiszta kihívókat a munkásság és a demokraták ellen. A bizottság felhívja az összes munkásokat, tömörüljenek egységes tömbbe és együttesen harcoljanak a faszizmus újjászülésének minden kísérlete ellen.

A görög szakszervezeti szövetség főtitkára

Paparrigasz, akit a görög hatóságok Ikaria szigetére száműztek, táviratot küldött Louis Sallanthoz, a Szakszervezeti Világszövetség főtitkárához. Táviratában rámutat, hogy a szigeten lévő 9000 száműzött — köztük 3000 görög szakszervezeti vezetőember — az éhhalál előtt áll, mert sem a kormány, sem a görög vörös kereszt nem küldött eddig még egy kiló élelmiszert sem nekik.

— Kérem a Szakszervezeti Világszövetséget, — írja táviratában Paparrigasz — tegyen lépéseket a száműzöttek megmentésére és hívja fel a nemzetközi vörös kereszt figyelmét a görög vörös kereszt és a kormány embertelen magatartására a foglyokkal szemben. Kérjük, eszközölje ki vöröskeresztes bizottság Görögországba küldését és juttasson anyagi és erkölcsi támogatást a számkivetetteknek, a fasiszta rémuralom áldozatainak.

A német Szabad Szakszervezeti Szövetség nagyberlini értekezletén a szakszervezetek kirívó többsége elfogadta a szakszervezetek alapszabályait. 403 kiküldöttből 380 kiküldött szavazott az előterjesztett tervet mellett.

Mosásnál

KORONA
KÉKITŐT

nem pótolja semmi más

GSCHWINDT

FÉLE

Acqua vitae

*

Nagykőrösi
barackpálinka

*

Nagykőrösi
óborpárlat

*

Konzervek

*

Élesztő

VALTOZATLAN
MINŐSÉGBEN

Griffin hercegprímás a szakszervezetekbe való belépés mellett

Griffin bíboros, Anglia hercegprímása, felszólította a brit munkásokat: lépjenek be valamenynyien iparuk szakszervezetébe és vegyenek részt azok munkájában. A hercegprímás hozzáfűzte, hogy a szakszervezeteket valóban demokratikus alapelvekre építették fel.

Éjszakai szanatóriumok

működnek a Szovjetunióban olyan tuberkolotikusok számára, akiknek egészségi állapotuk megengedi, hogy rendes munkát végezzenek. Ezek a szanatóriumok a nagy gyárak, vagy üzemek közelében vannak elhelyezve. Legfőbb céljuk a megelőzés és az esetleges visszaesés megelőzésére szolgáló kezelés. A szanatóriumok ápoltságát rendszerint a kerületi tüdőbeteggondozó hozzájárulásával veszik fel. Munkájuk körülbelül ugyanolyan, mint az ilyenfajtaúj rendes intézeteké. Az orvosi rendeléshez képest különleges figyelmet szentelnek a helyes táplálkozásnak, a kellő pihenésnek, a szokásos profilaktikus és higiénikus kúrának és kezelésnek. A szanatóriumban való tartózkodás alatt a beteg megtanulja az állapotához szabott ésszerű életmódot, amelyet otthoni környezetében követhet. A szanatóriumi tartózkodás két hónapig terjedhet és teljesen díjtalan. A páciensek, noha a szanatóriumi tartózkodás ideje alatt napközben tovább folytatják munkájukat, rendszerint jelentősen megjavult egészségi állapotban kerülnek ki onnan.

Műkedvelő festőiskola Moszkvában

Tíz évvel ezelőtt a szovjet szakszervezeti központ iskolát létesített Moszkvában a műkedvelő festők számára. Ebben az iskolában 260 műkedvelő festő fejleszté esténként képességeit. Hetenként kétszer a festészet elméletéről; bonctanáról, valamint a perspektíva törvényeiről tartanak előadásokat a legjobb szovjet művészek. Jelenleg a Szovjetunió különböző városaiban mintegy 160 hasonló műkedvelő művésziskola működik a szakszervezetek keretében. Azok számára, akik elfoglaltságuk folytán az iskolát nem látogathatják rendszeresen, művészeti tanácsadó helyet létesítettek.

A kollektív szerződés szerepe a Szovjetunióban

Az egyik fontos eszköz, amely a dolgozókat alkotó munkára serkenti: a kollektív szerződés. Ez kölcsönösen kötelezi egyfelől az üzem igazgatóságát, másfelől az üzemi szakszervezeti bizottságon keresztül az üzem dolgozóit.

A dolgozók a kollektív szerződésben kötelezik magukat, hogy nemcsak végrehajtják, de túlhaladják az üzem termelési tervét. A gyárvezetőség arra kötelezi magát, hogy a termelést a munka jobb megszervezésével elősegíti és a dolgozók életszínvonalát emeli. Olyan intézkedéseket fogantatosít, amelyek további javulást jelentenek a munkásvédelem, a balesetek elleni óvintézkedések, a munkások szakképztségének emelése ter-

kintetében. Segítséget nyújt a lakóházak építésénél — anyagi támogatást azoknak a munkásoknak, akik saját maguknak építenek, lehetővé teszi a munkások és hivatalnokok társadalmi életigényeinek kielégítésére előirányzott összeg legcélszerűbb elosztását, stb.

A kollektív szerződés előmozdítja a termelés jobb szervezését és a munkások anyagi és kulturális igényeinek fokozottabb kielégítését.

Az üzemi dolgozók közreműködése a kollektív szerződés kidolgozásában és a szerződés pontjainak rendszeres ellenőrzése a munkásokat fokozottabb mértékben serkenti a jobb szervezésért és a termelés növeléséért folyó harcban. A Szovjetunióban a kollektív szerződés az az egyik forma, amellyel a munkásság az üzem vezetésében és szervezésében tevőlegesen is résztvesz.

BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS ELEKTROMOS MŰVEI

Ritka vendégek

látogatták meg a Szakszervezeti Tanácsot. A Szabad Kínai Szakszervezetek két vezetője: Liu-Ning-Yi és Li-Fon-Py érkezett Prágából jövet Budapestre és felkeresték Kossa István elvtársat, a Szakszervezeti Tanács főtitkárát. A kínai vendégek beszámoltak magyarországi benyomásairól. Liu-Ning-Yi, a Szakszervezeti Világszövetség alelnöke ezt mondta: *Látjuk Budapest és az ország szenvedéseit, de látjuk azt a hősi erőfeszítést is, amellyel a magyar nép hazája újjáépítéséért dolgozik.* Arra a kérdésre, hogy mi a véleménye Magyarországra jövőjéről, jól tájékozott vendégünk így válaszolt: *Ismerjük a hároméves tervet és tudjuk, hogy a magyar nép meg fogja valósítani és ha a terv megvalósul, a magyar nép élete szebb lesz, mint valaha is volt.*

Munkásdalosaink ünnepi hangversenye

A Szakszervezeti Tanács és a Dolgozók Kulturális Szövetsége (Munkás Kultúrszövetség) közösen rendezett hangverseny keretében ünnepelték az angliai nemzetközi dalosverseny győzteseit, a Magyarországi Munkásdalos Szövetség válogatott férfikarát. Piros László elvtárs, a Szakszervezeti Tanács főtitkár-helyettese ünnepi beszédben méltatta a munkásdalosok sikerének jelentőségét. Kilatásba helyezte, hogy az elért eredmények alapján a hivatalos körök most már fokozott támogatásban részesítik a munkásdalos kultúrát és képviselőit. Székely Endre elvtárs konferanszában az angliai út érdekesebb mozzanatáról számolt be. A díszelőadáson a győztes férfikar elénekelté Vásárhelyi Zoltán országos karnagy vezényletével a Llangollenben oly nagy elismerést kapott teljes műsort. A győztes énekkar hangversenykörútra viszik az ország több városába, hogy kultúrájuk magas fokáról a közönség személyesen meggyőződhesse.

Országunk döntő gazdasági és politikai fordulat előtt áll. A hároméves terv megvalósításának küszöbéhez érkezünk. Az országot fogjuk kiemelni vele anyagi nyomorúságából, amelybe a nép ellenségei, a kiváltságaikat védő úriosztály juttatta az országot azzal, hogy népelnyomó politikájának betetőzéseként idegen hatalomnak adta el az országot. A hároméves terv a dolgozóknak fogja biztosítani az anyagi jólétet, nem pedig a parazitáknak, sibereknek és gyújtogatóknak. Jól tudják ezt az úrivilág közöttünk bujkáló ügynökei is. Mennél jobban közeledünk a hároméves terv megkezdésének időpontjához, annál elszántabban támad, hogy megakadályozza országunk újjáépítését, a dolgozók életszínvonalának fel-emelését. Azért vetnek üszköt gyárainkra, mert jólét helyett anarchiát, nyomort és pusztulást akarnak. Idegen hatalmak beavatkozására számítanak, hogy népellenes uralmukat bármi áron — még a nemzet pusztulása árán is — megtarthassák, régi hatalmukat visszaszerezhessek.

Hároméves tervünk sikere érdekében fokozottabb éberségre van szükség. Le kell számolnunk a szabotálókkel és gyújtogatókkal. A magyar dolgozók tudatában vannak, hogy a végső leszámolás sikere, a hároméves terv megvalósításától függ. Ez teremti meg a népi demokrácia szilárd, megdönthetetlen gazdasági alapját, kulturális és szociális életszínvonalának felemelését. A hároméves terv előestéjén az egész ország népe reménykedve és bizalommal fordul az üzemek bányák, irodák és tudományos laboratóriumok dolgozó felé, mert a bolderabb, szebb magyar jövődöt csak az alkotó építő munka biztosítja.

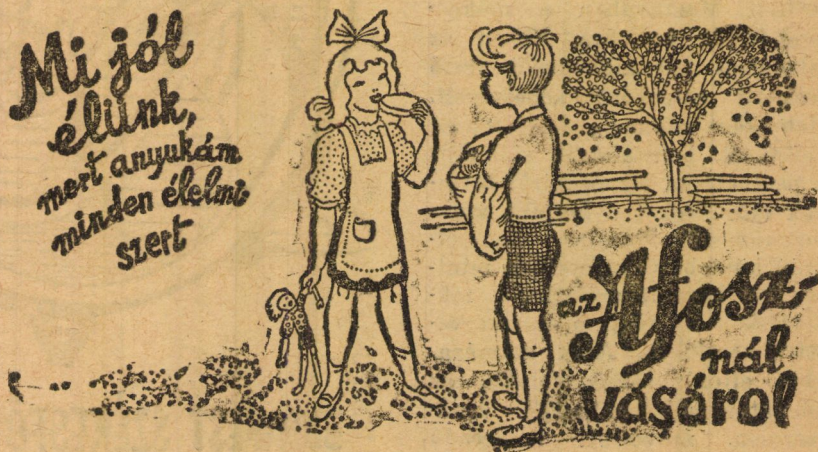
A magyar dolgozók teljesíteni fogják feladatukat. A hároméves terv megkezdésének napja ünnep az egész magyar népnek. Az üzemekben nagy lelkesedéssel készülnek a tervgazdálkodás megkezdésére. Felhívjuk az üzemi bizottságokat, segítsenek a dolgozóknak, hogy méltó keretek között ünnepelhessek meg ezt a napot. Tartanak augusztus 2-án minden munkahelyen előadást, melyben méltatják a hároméves terv jelentőségét. Rendezzenek ünnepségeket, hogy kifejezést adhassanak a dolgozók az örömmel, amellyel a hároméves terv megvalósítására készülnek.

Eljen a hároméves terv!

Eljenek az üzemi bizottságok!

Szakszervezeti Tanács

*Mi jól élünk,
mert anyukám
minden életlmi
szert*

A vasutas labdarúgó Európa-bajnokság

A felszabadulás óta szakszervezeti vonalon több olyan sportesemény volt, amely joggal érdemelte ki szakemberek elismerését. Egyik sem kapott azonban olyan dícséretet, mint a Vasutas Szakszervezet által rendezett vasutas labdarúgóbajnokság, amely mind sportvonatkozásban, mind politikai téren nagymértékben megerősítette a magyar demokrácia külföldi jóhíreit.

Nyolc nemzet — Jugoszlávia, Bulgária, Románia, Lengyelország, Csehszlovákia, Olaszország, Franciaország és Ausztria — vasutas labdarúgói mutatták be itt tudásukat. Megérkezésük után a Vasutas Sportközpont közös vacsorát rendezett tiszteletükre. A vacsorán Kossa István elvtárs üdvözölte a vasutas sportolókat. Külföldi vendégeink felszólalásukban örömmel állapították meg, hogy Magyarországon a külföldi rémhírterjesztés állításaival szemben — rend és nyugalom van. A francia küldött elmondotta, hogy polgári körökben meg akarták akadályozni budapesti utazásukat. Azzal ijesztgették őket, hogy a magyar fővárosban utcai harcok folynak. Természetesen megérkezésük után azonnal látták, hogy mindez szemenszedett hazugság. Bámulattal adóztak annak az áldozatkész és hatalmas munkának, amelyet a magyar demokrácia, a magyar munkásság végzett két év óta.

Politikailag tehát a vasutas labdarúgóbajnokság komoly eredményeket hozott. Sportszempontról is sokkal nagyobb sikerrel zárult, mint amire a rendezők számítottak. Körülbelül százötvenezer ember nézte végig a magas színvonalú mérkőzéseket és tapsolt a nyolc nemzet játékosainak. A torna küzdelmei során azonban felfedezhetjük a reakció mesterkedéseit is. Azt a meleg baráti szeretetet, ami a mérkőzések első napjában a közönség körében megnyilvánult, a későbbiek folyamán a tömegek közé férközött demokráciellenes elemek igyekeztek lerontani. Különösen feltűnő volt ez a magyar-bulgár és a magyar-román mérkőzésen. Soviniszta hangokkal próbálták a szomszédos, velünk szoros barátságban élő nemzetek ellen hangulatot kelteni, ürügyül felhasználva egy-két magáról megfelekezett játékos viselkedését.

A vasutas labdarúgóbajnokság megmutatta, hogy a vasutasok nemcsak országok közlekedésének újjáépítésében járnak élen, hanem kiválóak a sport területén is. Követendő példát mutatott a vasutas Európa-bajnokság valamennyi szakszervezetnek hasonló nemzetközi sportversenyek rendezésére.

86.000 szakmunkásra lesz szükség 1949-ig

A hároméves terv második évétől kezdve szakmunkáshiány lesz. Ezért az építésügyi minisztérium az egyes üzemeknél végzett adatgyűjtéseivel állandóan bővíti munkaerő-nyilvántartását és már jóelőre nyilvántartja a munkaerőszükségletet. Az eddigi jelentések szerint az 1947—48-as tervezendő első felében 17.300, második felében 22.500 szakmunkásra van szükség. Az 1948—49. év első felében 18.900, második felében 22.500 szakmunkásra van szükség. Az 1948—49. év első felében 18.900, második felében 27.600 új szakmunkás léphet a termelésbe. A jövő gazdasági évtől 2400 átképző tanfolyam segítségével fogják az építő munkába bekap-

csolni azokat, — akik ma — szakmai képzettség nélkül — munka híján vannak.

Bányászaink példát mutatnak

Bányászaink ismét példát mutatnak az ország dolgozóinak, hogyan kell harcolni az ország felemelésére: ráduplázták júniusi nagyszerű teljesítményükre. Júliusban a MÁV vezetőség 2449 vagon napi átlagtermelést irányzott elő, a bányászok viszont a hónap első 8 napján 8,5 vagonnal múlták felül az előírt mennyiséget. Egy héttel később, 14-én már 60,3 vagonnal volt magasabb a napi átlaguk. Ha csak ezt a termelési ütemet tartják meg a hónap többi napjaiban, július már akkor is ez év egyik legjobb eredményt hozó hónapja lesz.

Gyári gondozónők ünnepélye a Széchenyi-fürdőben

A Szaktanács nőbizottsága és az OTI által kezdeményezett üzem gondozónői tanfolyam második előképző iskolája záróünnepélyt tartott a Széchenyi-fürdő kerthelyiségében. Bugár Jánosné és Kaszap Etel, a tanfolyam két hallgatója számolt be a 14 hetes előképzőtanfolyam munkájáról. Herczegh Ferencné elvtársnő, aki a tanfolyam anyagát összeállította és irányította a munkát, elmondotta, hogy a hallgatók most heti 2—3 délutánon át két éves tanfolyamra kerülnek, melynek elvégzése után megkapják oklevelüket. A jól sikerült ünnepség tiszta jövedelmét, 6000 forintot a hajdúhadházi gyermekváros javára fordítják.

Munkásigazgatókat a bányák élére!

Salgótarjáni bányászkielégeltség járt Bán Antal elvtárs, iparügyi miniszternél. A kielégeltség vezetői előadták, hogy a salgótarjáni bányászok már több ízben, ez év januárjában kérték a minisztert, hogy a MÁSz Rt. központi igazgatóságába és az üzemek vezetőségébe egyharmadrészen bányászokat nevezzen ki. Azóta ebben a kérdésben nem történt semmi és ezért kérik hogy ezt a régi kívánságukat végre mielőbb teljesítsék. Bán Antal elvtárs ígéretet tett a kielégeltségnek, hogy kérésüket teljesíti és megbízta dr. Hajdu Gyula elvtárs államtitkárt a vonatkozó tervezet sürgős kidolgozására.

FORUM

Irodalmi, társadalomtudomány
és kritikai folyóirat

Szerkesztő-bizottság:
DARVAS JÓZSEF
LUKÁCS GYÖRGY
ORTUTAY GYULA
Szerkesztő:
VÉRTES GYÖRGY

Megjelenik
havonta
egyszer

Ara 5 forint

Munkásifjúság

Kulich Gyula

1918 — 1944

A hősök nevét nem mindig érdemükhöz mértén őrzi meg a történelem. Sokan vannak olyanok akiknek a neve elvész homályosan és kevesek emlékében él. Pedig gyakran az ilyen elfeledettek között van az is, akit élete és munkája arra hivatott, hogy későbbi korok tanítója legyen.

Kulich Gyula egyike volt a magyar ifjúság vezetőinek, Ságvári Endrének elődje és társa az Országos Ifjúsági Bizottság vezetésében.

Békésabán született. Szabómunkás volt, így kereste a kenyerét később is, mikor Budapestre került. Nem dolgozott állandóan szakmájában, egy évben csak öt-hat hónapot. A többi idejét tanulásra és a mozgalomért folytatott munkára fordította.

Kezdetben a VIII. kerületi ifjúságmozgalomban dolgozott, később, mint az Országos Ifjúsági Bizottság egyik vezetője, fáradhatatlanul szervezte az ifjúsági mozgalmat és az illegális Kommunista Pártot. Munkája nyomán fejlődésnek indult mozgalom érdeme ságharcos lendülete.

a szervezett ifjúságmozgalom csoportjainak megtörhetetlen szabad-

1940-ben sokszázadmagával letartóztatták és a hírhedt »Deffenziv-osztály« alagi kintő táborába került. Hetekig kínozták, vallatták, esonitá soványodott, de nem vallott. És amikor később a tárgyaláson először Szics, az ötöstanács elnöke, majd a Kuria véresemlékettű vezetője, Tőrek, igyekezett »bűneit« szemére olvasni, felemelt fővel mondta a szemükbe: »En a magyar népért harcoltam«.

Kulich Gyula kommunista volt, tudta miért küzd. Mikor az ítéletet — nyolc évi fegyház — meghallotta, mosolygva mondta: »Nem tart ez már nyolc esztendőig.« Igaza volt, de már nem érhetette meg a felszabadulás óráit.

Emlékét nem véletlenül idézzük fel most, nem csupán azért, hogy érdemeihez méltó helyre állítsuk az ifjúságmozgalom hőseinek csarnokában. Demokráciánk legdöntőbb heteiben élünk. Hosszú időre vált el most, milyen erővel sikerül megvalósítanunk a boldogabb szabad ifjúság fejlődésének lehetőségeit. Szükségünk van példaértékűre. Fel kell idézni azokat, akik életük árán is helyt álltak meggyőződésükért. Kulich Gyula, Kreutz Róbert, Pataki István, Pesti Barnabás, Ságvári Endre és a többiek, az ifjúságmozgalom mártírokat emlékeztete lebegjen előttünk ma, amikor az ő munkájukat folytatjuk. Megújult erővel dolgozzunk az előttünk álló célok megvalósításáért, a demokrácia megerősítéséért, a hároméves terv megvalósításáért, azért, hogy előbbre vigyük Kulich Gyula megkezdett munkáját.

Igy dolgozva állítunk méltó emléket tanítónknak és vezetőnknek, Kulich Gyulának.

Ságvári Endre vándordíjas emlékversenye

A magyar ifjúság nagy vezetőjének, tanítójának emlékére a MADISZ 1946-ban Ságvári-emlékvásárlást rendezett. Ebben az évben a nagybudapesti MIOT-ba tartozó ifjúsági szervezetek vezetésevel közösen rendezik meg a vásárlást, amely a magyar fiatalok hagyományos, évről-évre megrendezendő nagy sporteseménye lesz. A nagybudapesti ifjúság erősen készül a nagyszabású sportmegmozdulásra, az üzemek és szakmák fiataljai gyors ütemben állítják össze a csapatokat. A SZIT nagyszámú sportolóval vesz részt az emlékvásárlásban. Eddig 60 labdarúgócsapat, 45 kézilabdacsapat, 23 röplabdacsapat, 250 asztali teniszező és 600 atléta, összesen mintegy 1200 ifjúságmozgalom tagja jelentkezik a Ságvári-kupában való részvételre.

Az emlékvásárlás menetrendje:

Augusztus 2-án d. u. 3 órakor asztali teniszversenyek (Sportcsarnok).

Augusztus 2-án d. u. 3 órakor labdarúgó villámturna (KISOK Stadion).

Augusztus 3-án d. e. 9 órától labdarúgó villámturna (KISOK Stadion).

Augusztus 3-án d. e. 9 órakor kézilabda villámturna (KISOK Stadion).

Augusztus 3-án d. u. 3 órakor atlétikai verseny (KISOK Stadion).

Augusztus 3-án d. e. 9 órától röplabda villámturna (KISOK Stadion).

A hatalmas arányú sportmegmozdulás győztesének augusztus 3-án adja át a díjakat Non György elvtárs, a MIOT főtisztosa.

A Ságvári-emlékvásárlás ünneplés díjkiosztása egyben a jugoszláv ifjúsági vasútvonal építéséről rohammunkás magyar brigád fogadása is lesz. A rohambrigád, melynek tagjai között 5 SZIT-tag van, kiváló munkát végzett a vasútvonal építésénél, ezért az »Udarnak« rohammunkás névvel tüntették ki. Ez a rohambrigád már a második, mely Tito ifjúságának és az egész jugoszláv népnek megbecsülését vívja ki, a magyar ifjúság, a magyar nép felé.

A nagybudapesti ifjúság a hazatérő brigáddal együtt ünnepli a hároméves terv megindulását. A hároméves terv magasabb életszínvonalat, taulási lehetőséget, sportot és kultúrát ad a magyar ifjúságnak. Erős, kitartó munkával fogja elérni a munkás, a paraszt és értelmiségi ifjúság, hogy Magyarország is büszkén vallhassa magát a fiatalok országának.

Munkás szemmel

A NEMZETI SZÍNHÁZ

az 1947/48-as színiévadra Nagy-Budapest üzemi dolgozói számára

10 előadásból álló bérletet hirdet

A Nemzeti Színház az elkövetkezendő szezonban fokozottan érdekesíteni akarja azt az alapvető, amelyen eddigi munkája is épült: a *dolgozókkal a dolgozókért*. A Nemzeti Színháznak az a törekvése, hogy minden magyar munkás eljusson az ország első színházába és magáévá tehesse azt a kultúrát, mely többé már nem lehet egyes kiválasztott rétegek sajátja, hanem elsősorban azokat illeti meg, akik áldozatos munkával az ország ujjaépítésén fáradoznak.

A Nemzeti Színház jövő évi munkaprogramján a következő darabok szerepelnek: *Shakespeare: Lear király, III. Richard, Szentivánéji álom, Ahogy tetszik, Molière: A fősvény, Csehov: Cseresznyés kert, Szimonov: Orosz kérdés, Madách: Az ember tragédiája, Katona: Bánk bán, Móricz: Úri muri, Kassák: És átlépte a küszöböt, valamint Déry Tibor és Vészi Endre új darabja.*

Az előadások művészi színvonalát az ország első, minden dolgozó által becsült művészegyüttese biztosítja.

Fontosnak tartjuk tehát, hogy az üzemek dolgozói ne egyes alkalmakkor, öletszerűen járjanak a Nemzeti Színházba. A Nemzeti Színház a legmesszebbmenő anyagi áldozatokra is kész, mert csak a közönség és a színház együttes rendszeres összeforrott munkája hozhatja meg a kívánt eredményt és csak az évad folyamán bemutatásra kerülő tíz darab összességének ismerete nyújt teljes képet törekvéseiről, melyekkel művészi vonalon hathatósan kíván a hároméves tervben belül az ország felépítéséhez hozzájárulni.

A bérletek tíz előadásra érvényesek, tíz különböző darabhoz. Áruk mélyen alatta van a napi helyáraknak és a bérleti összeg már heti pár filléres részletekben is befizethető az egyes üzemekben. Hogy csak egy példát említsünk: heti 90 filléres részletfizetéssel földszinti támlásszék első sorban biztosíthat magának helyet a dolgozó tíz előadásra. Ezt a bérleti lehetőséget minden más bérleti ajánlatát megelőzve bocsátja a Nemzeti Színház az üzemek dolgozóira elé, mert nézőterén mindenkor megfelelő mennyiségű helyet akar biztosítani a dolgozóknak. Felhívjuk tehát az üzemi bizottságok figyelmét a Nemzeti Színház »Kultúrát a dolgozóknak!« akciójára és kérjük, hogy a bérletigényléseiket már a legközelebbi napokban nyújtsák be a Nemzeti Színház irodájában délelőtt 10–12 között. Bérleti előjegyzéseket a Szakszervezeti Közlöny szerkesztőségében is eszközölni lehet.

Sokak előtt nem közömbös

ha egy levélen szép, kifejező, művészi bélyeget lát, honnan is jött a levél. Ha nem ismeri az országot, utána néz és bizonyos lelki kapcsolatot érez, felkelti érdeklődését a szép bélyeg révén. Talán valamikor, diákkorában bélyeget is gyűjtött s ismét kedvet kap rá, hogy ebből az országból még egypár ilyen szép bélyeget szerezzen és megismerje annak életét. Tehát keres partnert, aki küld neki cserébe az áhított bélyegekből. Mikor aztán rendszeresen kíván foglalkozni gyűjtéssel, keres egyesületet is, ahol az irányítást, felvilágosítást megkaphatja. Így jurtunk el oda, hogy azok, akik azelőtt nem is gondoltak bélyegyűjtésre, bekapcsolódnak a filatéliai életbe, mert egy szép bélyeg megfogta fantáziájukat.

Most, hogy mindenki gátlás nélkül követheti hajlamait, nálunk a munkások is egyesületbe tömörültek, hogy bélyegyűjtési vágyukat kielégíthessék. Azért alakult a Munkás Bélyegyűjtő Központ (Budapest, Fiumei-út 4.), hogy a munkások alkotta bélyegyűjtőegyesületek egy központba tömörítésével tagjait a bélyegyűjtés szépségeibe bevezesse.

A navi hajzában kimerült munkások a bélyegyűjtés révén szórakozáshoz jutnak. S mert a bélyegyűjtés nem elhanyagolható kultúrtenyező napjainkban, minden munkás, aki kedvet érez a bélyegyűjtésre, keresse meg szakmája bélyegyűjtő egyesületét s ha még ilyen nincs, alakítsák meg és kapcsolódjanak bele a Munkás Bélyegyűjtő Központ filatélia életébe. A Munkás Bélyegyűjtő Központ egyesületközi összejöveteleit minden szombatn délután 4–6 óra között tartja a Magánalkalmazottak VI. Eötvös-utca 25/a. szám alatti székházában, ahol a Központ tagjainak alkalmuk nyílik előadások, bemutatók révén tudásuk fejlesztésére és egymás közötti cseréire.

TAKARÉKOSKODJUNK:

A MAGYAR MUNKÁSOK ÉS TISZTVISELŐK TAKARÉKPÉNZTÁRÁNÁL

Budapest, IX., Ferenc-körút 14. • Telefon: 188-891, 188-892 • Alapítási év: 1906

Fordulj hozzá bizalommal!

— Megkezdődtek a beiratások a dolgozók középiskoláiba. Az érdekeltek miniszteriumok a Szakszervezeti Tanáccsal egyetértőleg az 1947—48-as tanévben is megindítják tanfolyamaikat, amelyeken mindazok a dolgozók, akik egésznapos elfoglaltságuk miatt egyébként tanulmányaikat folytatni nem tudják, továbbképezhetik magukat. A dolgozók középiskoláiba csak 18 évnél idősebb hallgatók iratkozhatnak be. A dolgozók középiskoláinak típusai a következők: polgári iskola, gimnázium, kereskedelmi, tanítóképző, óvónőképző és ipari közép-és felsőfokú iskola. Felvételre való jelentkezés júl. 20-tól aug. 15-ig történik. A tanfolyamok kezdete a dolgozók iskoláinak összes típusában szeptember elsején kezdődnek. A beiratkozások az ezt megelőző napokban történnek. Az előadások naponként negyedétől kezdődnek, negyvenperces előadásokkal. A dolgozók iskolái díjtalanok, csupán beiratkozáskor újjáépítési hozzájárulásként minimális díj fizetendő. Az iskola típusok látogatása naponként kötelező. A hiányzást csak munkaadói, vagy orvosi igazolvánnyal lehet igazolni. Az olyan érdeklődők számára, akik már a megfelelő iskolatípusok magasabb osztályait elvégezték, de teljes befejezést nem nyertek, lehetőség van különbözeti vizsgákkal tanulmányaik folytatására. A gimnáziumba való felvételre azok részterek, akik csak polgári iskolát végeztek, vagy csak nyolc elemivel rendelkeznek, előkészítő tanfolyamot létesítettek. Az előkészítő tanfolyamok időtartama fél év. Elvégzése lehetővé teszi a gimnázium ötödik osztályába való felvételt. A beiratkozásokhoz az iskolai bizonyítványok mellett munkaadói igazolás is szükséges annak bizonyítására, hogy a felvételre jelentkező egyén valóban dolgozik. Ezen igazolványt az érdekeltek szakszervezet megerősítő záradékkal látja el.

— A vasutas szakszervezet a hadifogságból hazatért vasutasok számára a svéd fehérenemű akcióból ruhadarabokat osztott szét s emellett biztosította, hogy a szolgálati főnökségek a hadifogságból érkező és szolgálatba állított vasuti alkalmazottak egyenruháját soronkívül utalványozza.

ÜZEMI BIZOTTSÁGI TANFOLYAM

Nágal Lajos: A vállalat felépítése és ellenőrzése I—II. Ára: 1.30 Ft.
 Barcza László: Munkaerőgazdálkodás. Ára: 0.50 Ft.
 Mártonfi Rudolf: Munka-eljesítmény, munkabérek, bérrendszerek. Ára: 0.50 Ft.
 Kmorik Ferenc: A gyári termelés szervezése. Ára: 0.50 Ft.
 Spiró Miklós: Az anyag szerepe a termelésben. Ára: 0.50 Ft.
 Bíró Ferenc: A korszerű üzemi szervezés. Ára: 1 forint.
 Telegdi Sándor: A műszaki kalkuláció és annak ellenőrzése. Ára: 1 forint.
 Kiss Imre: Üzemi számadás. Ára: 1.80 forint.

KAPHATÓK A SZAKSZERVEZETI TANÁCS KÖNYVOSZTÁLYÁN, VIII., FIUMEI-ÚT 4.

Hírek

Dolgozók balatoni különvonala

A Szakszervezeti Tanács kezdeményezésére Gerő Ernő elvtárs, közlekedésügyi miniszter, a budapesti üzemek és vállalatok dolgozói részére rendkívül kedvezményes áron hétfélig, úgynevezett Dolgozók Balatoni Különvonatát engedélyezte. A különvonatok megfelelő számú jelentkezése esetén vasárnaponként Budapest—Balatonboglár, illetőleg Balatonfüredig és vissza, szombaton vasárnapra visszaérkezéssel Budapest—Balatonboglár és vissza közlekednek. A menetdíj Siófokig, illetőleg Balatonkeneséig és vissza egységesen 10 forint, Balatonboglár, illetve Balatonfüredig és vissza 13 forint. A különvonatok később közlekedő balatoni állomásokon is megállnak. Jelentkezés a menetdíj előzetes lefizetése mellett az üzemi bizottságoknál, ahol pedig üzemi bizottság nincs, az illetékes szakszervezet által láttamozott igénylési jegyzékkel oszloftőkön déli 12 óráig az IBUSZ munkásutazási osztályánál (V. Akadémia-u. 10.) történik.

— A Szakszervezeti Tanács szociálpolitikai osztálya felhívja a körjegyzőségeket és mindazon vidéki dolgozókat, akik jogosultak a dolgozók fizetési szabadságának 50 százalékos vasúti kedvezményére, hogy a szükséges utazási igazolvány-ürlapot a megye székhelyén a Szakszervezeti Tanács megyei titkárságán szerezzék be.

— A szocialista-kommunista egységpárt vezetőségi tanácsának határozata szerint a Nyugat-Németországnak megszavazott amerikai kölcsön következménye az lesz, hogy ezt a területet a nyugati tömbhöz kapcsolják s a békét fenyegetné azaz, hogy a reakciós és háborúbarát uralom új gócpontjává avatná. A demokratikus és egységes Németország, amelyet egy központi kormány irányít, boldogan fogadna el külföldi hiteleket, azzal a feltétellel, hogy e segítség ne sodorja veszélybe a német fejlődést és ne tegye idegen kapitalista hatalmak gazdasági és politikai függvényévé — mondja a határozat. A határozat végül azt javasolja, hogy a német antifasiszta pártok jussanak egymással megállapodásra s a londoni értekezleten hallassák együttesen Németország szavát.

— Azok a nagybudapesti 18 éven aluli ifjúmunkások és tanoncok, akik fizetett szabadságukat augusztus hó folyamán veszik ki, nyaralásuk ügyében sürgősen jelentkezzenek a Szakszervezeti Ifjúsz Tanácsnál. (VIII., Fiumei-út 4.) Munkakönyvüket vagy tanoncszerződésüket hozzák magukkal.

— Megalakult a Munkatudományi és Racionalizálási Társaság, melynek célja a magyar gazdasági élet egész területén a gazdaságosság emelése. Az intézet legsürgősebb feladatának tekinti a szükséges racionalizálási irodalom közreadását és a munka és a racionalizálás tudományával hivatásszerűen foglalkozó szakemberek összefogását. Az intézet a legkiválóbb szakemberek bevonásával a gazdasági élet területén gyakorlati racionalizálási kérdések megoldását is végzi és a közeljövőben képesség, illetve alkalmazásvizsgáló állomást létesít.

— A szakszervezetek támogatják a hadifogoly-akciókat. Lelkes kultúrprogrammal járulnak hozzá a szakszervezetek az MNDSZ hadifogolyakciójához. A vasas szakszervezet a Krolupper-gyárban rendezett komoly, szép előadást munkás-színjátzókkal. Ugyancsak kultúrelőadást rendezett a textiles szakszervezet, ahol a Csepeli Posztógyár kultúrgárdája lépett fel. A többi szakszervezetekben is megindult a lelkes munka, hogy támogassák az MNDSZ nagyarányú akcióját.

— Dési-Huber Istvánnak, a proletariátus nagy festőjének műveiből a Textilmunkások Szakszervezete emlékkiállítást rendezett a Magyar Posztógyár kultúrtermében. Megnyitó beszédet Pogány Gábor elvtársunk, a Népművelési Múzeum igazgatója mondott.

— Fényképképzés a Nemzeti Múzeumban. Moszkva fennállásának nyolcszázéves évfordulója alkalmából nagyszabású fényképképzést rendez a MAGYAR-SZOVJET MŰVELŐDÉSI TÁRSASÁG a Nemzeti Múzeumban. A magasszínvonalú kiállítás fényképekben és eredeti rajzokban mutatja be Moszkva fejlődését megalapításától napjainkig. A kiállítás augusztus első napjaiban nyílik meg.

SZAKSZERVEZETI KÖZLÖNY

A Magyar Szabad Szakszervezetek Országos Szövetségének (Szakszervezeti Tanács) hivatalos lapja

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő és kiadó: Kossa István

Szerkesztő: Vértes György

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VIII., Fiumei-út 4.

Telefon: 137-760, 136-373

Postatakarékpénztári csekkaszámszám: 10.413

474412. Athenaeum Irodalmi és Nyomdai Rt.
 Felelős: Gorszky Tivadar igazgató